



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30753/2023
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Ивана Ташевски, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, чији је законски заступник Правобранилаштво града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2096/23 од 28.09.2023. године, у седници већа одржаној 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2096/23 од 28.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2096/23 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 29430/2020 од 15.05.2023. године, првим и другим ставом изреке, усвојен је у целости тужбени захтев и утврђено право јавне својине туженог на 180/44 дела кп.бр. .../..., .../... и .../... уписаних у лист непокретности број ... КО ..., што је тужиља дужна трпети, признати и дозволити да се тужени на наведеним парцелама са цитираним уделом упише као титулар јавне својине у евиденцији непокретности код Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Нови Сад 1. Трећим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи исплати износ од 3.340.922,84 динара са законском затезном каматом од 15.05.2023. године, као дана пресуђења, па до исплате, као и да јој накнади парничне трошкове у износу од 346.120,61 динар са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Четвртим ставом изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2096/23 од 28.09.2023. године, првим ставом изреке одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 29430/20 од 15.05.2023. године Другим ставом изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је због погрешне примене материјалног права благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о истој одлучи као изузетној дозвољеној.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о истој као изузетно дозвољеној ревизији.

Чланом 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 са изменама и допунама), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (први став). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (други став).

У конкретном случају, о накнади за наведене катастарске парцеле на којима је тужила сувласница и које на терену представљају улицу ... у ... и зелену површину, чија је јавна намена предвиђена и планским документима донетим од стране надлежног органа, одлучено је правилном применом материјалног права уз утврђивање висине накнаде од стране судског вештака екомонске-финансијске струке, применом одговарајућих критеријума за утврђивање вредности градског грађевинског земљишта. На овај начин утврђена вредност одговарајуће накнаде за грађевинско земљиште експрописано радњама тужене без спровођења управног поступка не одступа од становишта израженог у судским одлукама Врховног и Уставног суда, сагласно чему не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 420. став 2. ЗПП прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана (којим је поступак правноснажно окончан) није дозвољено у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Поступак је започет тужбом поднетом дана 24.11.2020. године, а вредност спора износа од 3.340.922,84 динара.

Како вредност спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић